

כדי שלא ארדם במשחק הבינלאומי הבא — אם אשחק בכלל.

„לפתוח את ההגנה“

מאת אהרון אמר

אני שמח שאחרי כל הצרות שהיו לי שוב התחלתי לשחק בנבחרת הלאומית, והכשר שלי קובע אם אמצא בין 11 הראשונים. לפני המשחק, חשבתי שנפסיד ארבע או חמש אפס. לפי כל הדיבורים והמאמרים ש' נכתבו בעתונות, הייתי משוכנע שנגד ה' אנגלים לא יעזור שום תכסיס. הם פשוט יותר טובים מאיתנו בהרבה.

מי שנתן לנו את השלחה זה קודם כל מאנדי ואחר כך שייע גלור. הוא הצחיק אותנו וסיפר כל מיני בדיחות, ולא נשאר לנו זמן לדאוג.

מיד בתחילת המשחק תפסתי את מקומי בהגנה. תפקידי היה לשמור על המקשר השמאלי של האנגלים, אף-על-פי שהיו לי כבר משחקים יותר טובים, הצלחתי גם ה' פעם בתפקידי.

אני זוכר שלשיא הגעתי במשחק הזה כשהוצאתי מהמקשר השמאלי שלהם כדור, הקפצתי אותו מעל לאנגלי, רצתי אחריו ובצעתי אותו קדימה אל החלוצים שלנו. בכלל השתדלתי לשלוח הרבה כדורים להת' קפה, כדי לשחרר את ההגנה מן ההתקפות הרציפות של האנגלים.

שוב נוכחתי שמאנדי לימד אותנו הרבה. בפעם הראשונה ראיתי את החלוצים בתנו' עה במשך 90 דקות, אפילו כשלא היה להם כדור. הגדולה שלו היא שהוא לימד אותנו איך לתפוס מקומות נכונים בכל מצב ומצב. הלימוד הזה עזר לי הרבה במשחק האחד רון. לולא זאת הייתי צריך להיכנע בכל קרב עם המקשר הבריטי. חוץ מזה, אני רוצה להסביר שמאנדי לימד אותי לשלוח כדורים לאגפים, אל הקיצונים והמקשרים, ולא אל החלוץ המרכזי. בלי זה לא היינו מצליחים לפתוח את ההגנה של האנגלים.

„תאזן בינלאומי מצויין“

מאת צבי מויסקו

לפני המשחק הייתי קצת מודאג שלא אכלל בהרכב. כי בשיעורים האחרונים ש' חקתי בצבא ששה משחקים, ומאנדי כל הזמן שאל אותי איך אני מרגיש ואם יש לי כוח. בואלידור שהייתי רק בארבעת הימים ה' אחרונים שלפני המשחק. מאנדי לא נתן לי להתאמן עם הנבחרת, אלא אימן אותי בצורה קלה, דבר שהבכיר את חששי שאעדר משורת המגינים.

על הכללתי בהרכב הראשון ידעתי רק במוצאי-שבת, כשקול ישראל שידר את הרכב שתי הנבחרות. כשידעתי כבר שאשחק, התחלתי לדאוג במקצת. מולי עמד אחד הקיצונים המהירים ביותר באנגליה, לא ידעתי

רדם. שמחתי. זה הוכיח שסוף-סוף הוא בוינה גם עלי משהו.

מאנדי אמר שאפשר יהיה להחליף שחקן אחד עד הדקה ה-44. אבל השחקן צריך להיות פצוע. אז, כשהוא יעשה סימן והשח' קן יהיה עם הכדור, הוא יעשה את עצמו פצוע והמחליף יעלה במקומו. תיכף הבנתי שהוא מתכוון אלי. אז אמרתי מראש לר' צבי, זה הפרטנר שלי לחילופין בכל המש' חקים הבינלאומיים האחרונים, שאין לו בכלל מה להתחיל לבוא. אני לא מתכוון להיות פצוע.

במחצית הראשונה כמעט שנרדמתי. קי' בלתי רק ארבעה כדורים כל המחצית. מש' ניים עשיתי פאול ושניים לקחו ממני. בדקה ה-43 ראיתי פתאום את רצבי בא לקראתי ונעשה לי חושך בעיניים. הוא התקרב אלי עד קו האמצע וצעק: „תהיה פצוע!“ אמר' תי לו שהכדור עוד לא בא אלי, או איך אני יכול להיות פצוע. אם אני ככה סתם אפול באמצע בלי כדור ובלו שחקן עוד יחשבו שקיבלתי מכת-שמש. לא צעקתי לו שאני לא רוצה לצאת אלא שאני לא רוצה להפצע. זאת זכותי, לא?!

אחר-כך בא בן-שלום, המתרגם של מאנדי וגם עשה לי סימן לצאת. כשהוא ראה שזה לא יעזור הוא אמר: „תגיד אחר-כך למאנדי שלא שמעתי.“ אמרתי לו: „מה אתה רוצה לעשות ממני, גם פצוע וגם חרש?“

עכשיו באמת, אני רוצה לשאול אתכם: איך אני יכול לשחק עד הדקה ה-44 כשכל הזמן אני עוד לא בטוח אם אני בהרכב? הדקה ה-44 עברה וידעתי שיותר הוא לא יכול להחליף אותי. אבל בהפסקה עשיתי את עצמי מוריד את החולצה, שלפחות הקהל לא יראה שאני יורד. בעצם ידעתי שאי-אפשר להוריד אותי, ומאנדי בעצמו כבר אמר לי: „שפיל, שפיל!“

במחצית השנייה עליתי עם בטחון גדול. עכשיו כבר ידעתי שאני בהרכב ואי-אפשר לסלק אותי. אז עשיתי הכל כדי להראות למאנדי מה היה מפסיד אילו הוציא אותי. ואני חושב שהצדקתי את עצמי שלא יצאתי. גרמתי לפנדל אחד שרפי הפך אותו לשער וזה היה הגורם להתמוטטות האנגלים. ותיכף אחרי זה הכנסתי גם שער בעצמי. לא עבר רגע והאנגלים פתחו בהתקפה באמצע המג' רש. הכדור הגיע אלי. סחבתי איתי שלושה אנגלים ורצתי אל השער. הם התנפלו עלי והשאירו את השער חשוף. ראיתי את מנצ'ל בצד, בעמדת הבקעה ומסרתי לו כדי שית' קע לשער. והוא עשה את המוטל עליו.

בריגעים האלה של שלושת הגולים עברתי לשחק באמצע ורפי עבר לשחק קיצוני מפני שלא הרגיש בטוב. עשינו את ההחלפה על דעת עצמנו, בלי הוראה של מאנדי, כמו שאנחנו עושים במחכי תל-אביב.

אחרי המשחק בא אלי מאנדי וניסה לתת לי טפוחה על הגב. הוזהתי את הכתף, שיתן את הספוחה לרצבי! במסיבה, בערב, חילקו לנו האנגלים במתנה שעונים מעוררים אותם היינו כשעוד חשבו שאנחנו נישן על ה' מגרש. לי במיוחד נתנו שעון שמעורר חזק

שיאחת הניצחון

החלוץ הישראלי אברהם מנצ'ל, קופץ משימחה בתוך השער האנגלי מיד כשהבקיע את השער הרביעי, רפי לוי (מימין) רץ לקראתו, כשמסגל ניצב השוער האנגלי מאס'דו, המום מהתוצאה המפתיעה.

„חולצות אדומות הרגיו“

מאת אברהם מנצ'ל

חיי-טרף, אפילו הנוראית ביותר, אינה מסוכנת בכלל כשהיא שבעה. זה בערך היה המצב של הכדורגלים שכונסו לואלידור לקראת המשחק עם הצעירים של אנגליה. לאומיות הוציאו לנו את כל הכוח ונתנו לנו מספיק כדורגל. היינו שבעים מכל הבחתי גות במיוחד מהבחינה הגופנית.

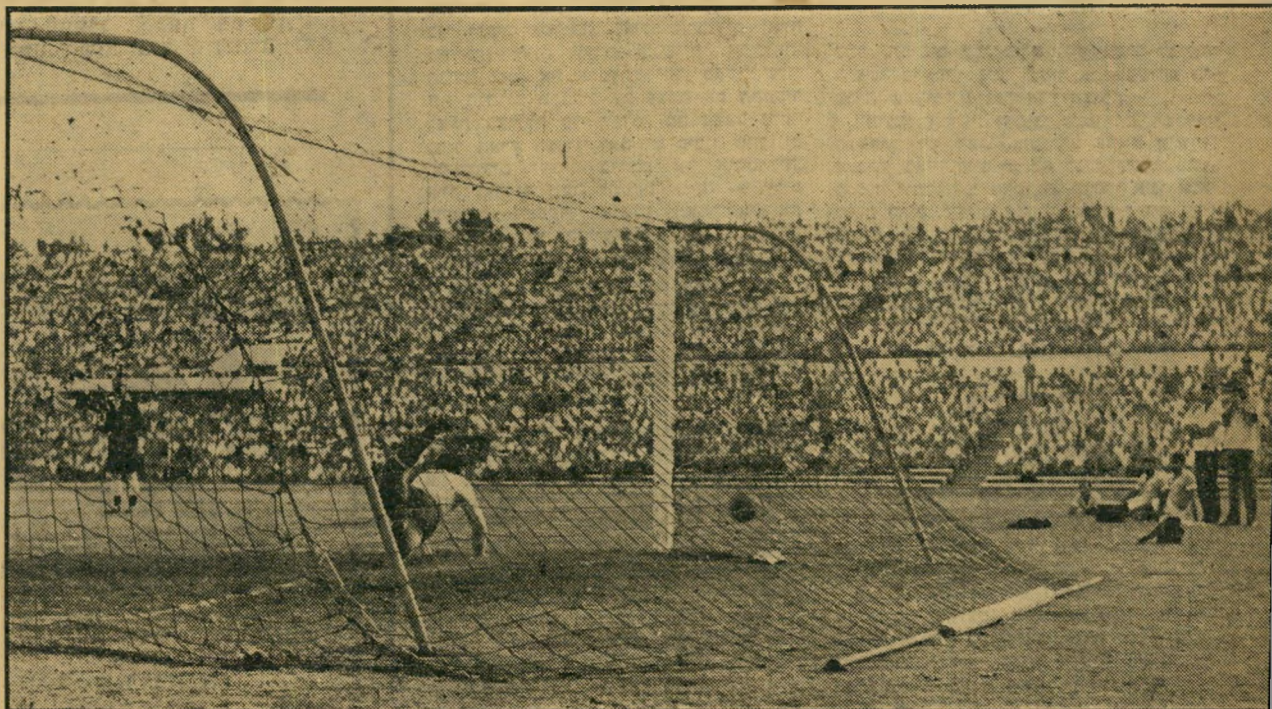
לכן מאנדי התבסס על מתן שיעורים עיו' ניים יותר מאשר על הקניית כושר גופני. הוא השתדל להסביר לנו איך האנגלים משחקים ומה יש לעשות כדי לעצור אותם. היה ברור שהעיקר הוא להיות בתנועה מת' מרת. אני הכרתי את האנגלים מהמסע שלי לאנגליה עם הפועל תל-אביב לפני שלוש שנים. קשה להגיד שהוכרונות מאותו מסע העלו את מצב-הרוח שלי.

האנגלים עשו את הטעות כשעלו למש' למשחק בחולצות אדומות. הצבע האדום גירה אותנו כמו שחורים בוירה והכניס לנו רוח של קרב. קשה להגיד שבהתחלה ראו או הרגישו את הרוח הזאת.

בעצם, אפילו נבהלתי מאד אחרי הדקות הראשונות, כשראיתי איך הם מסתערים במהירות וההגנה המסכנה שלנו התבלבלה. כבר חשבתי שנהיה מוכרחים לחזור אחורה לשיטה של הפסדים בכבוד. אבל זה עבר. כמה דקות לאחר תחילת המשחק קיבלתי כדור מצויין מסלמך ובעצתי מהר וחזק לשער. נשארתי לעמוד וחיכיתי לחברה שיכואו לנשק אותי אבל פתאום ראיתי שהכדור נופל ישר מהקורה לידי של השוער שהסתובב בפנים עצובות, מוכן להוציא את הכדור מהרשת.

החלטתי באותו רגע שאני מוכרח לתת לי' שוער עוד הזדמנות להיות באמת עצוב. לפני הסיום הוזה אלי שייע, שנאבק בלי הצ' לחה עם שני מגינים, כדור. בעצתי ישר ברגל ימין לשער. הוספתי את החתימה שלי לתעודת-הכבוד של המשחק.

את האמת אני מוכרח להגיד, שריחמתי כבר קצת על השוער. לקראת הסוף תארז לעצמכם שאנחנו היינו אלה שהרשינו לעצ' מנו, כמו שאומרים, להרשות את המתח. לא להפסיד בכבוד אלא להרפות את הלחץ אחרי שהתוצאה ארבע אפס לטובתנו. מתי היינו חולמים על זה?

השוער האנגלי מאס'דו מש' תסח לאורך שעריו — לשוא. הכדור שנורה לעבר השער עליי השחקן הישראלי מנצ'ל חדר לפנים, סיים את סידרת ארבעת השערים שהבקיעה ישראל. משמאל נראה שופס המשחק האנגלי ג'ון קלי, כשהוא מורה בידו למרכז המיגרש לאישור השער. האנגלים לא חיכו לתוצאה כה מהממת.

האחרון בסדרה